

Voor dit interview gingen we naar Oosterhout, waar onze hoofdpersoon samen met zijn vrouw Janny in een seniorenflat woont. Vanaf het balkon wijst hij naar het mooie park, het vele groen en het nabije centrum. "Daar zie je nog het platgedrukte gras van de vrijmarkt op Koninginnedag. En volgende week is hier tegenover het Parkfeest." Ook hier in Oosterhout vol op interesse voor het dorpsleven.

Even buurten met..... Piet Schep

"Ik was een raddraaier. 22 Jaar lang was ik de raddraaier van het dorp. Toen mijn dochter werd geboren, was ik zelfs nog aan het raddraaien." Vol vuur en regelmatig met samengeknepen pretoogjes vertelt Piet Schep over zijn leven in 's Gravenmoer. Een leven dat middenin de dorpse samenleving stond met volop nevenactiviteiten naast het ondernemerschap. Toch is Piet samen met zijn Janny eind maart dit jaar naar Oosterhout verhuisd.

Het begin

Piet werd geboren op 20 september 1936. Het gezin bestond naast vader Gerrit Schep en moeder Maria Schep-van Dongen, uit Piet, 2 oudere broers en 2 oudere zussen. Piet trouwde in 1961 met Janny.

Vader nam net voor de tweede wereldoorlog ontslag bij buurman Marinus Entrop en begon aan de Hoofdstraat 41 een eigen zaak. "Hij is een beetje met fietsen begonnen en taxi." Dit

groeide later uit tot een fietsenzaak en taxibedrijf. "Vader en Marinus Entrop zijn met ruzie uit elkaar gegaan. Toen ik een jaar of 12-13 was, wilde ik wel eens weten wat Entrop's kant van het verhaal was, en ben daarom bij hem op bezoek geweest. De man was dolgelukkig dat ik hem bezocht en ik heb daarna altijd contact met hem gehouden." Het is nooit weer goed gekomen tussen Entrop en Piet's vader.

"In de oorlog hadden we thuis onderduikers en Engelsen ondergebracht." Piet praat er over alsof het niks is. Na de Christelijke Lagere School bezocht te hebben aan de Hoofdstraat, niet

ver van het ouderlijk huis, bezocht Piet de Ambachtsschool in Waalwijk, als machine bankwerker. Dat was niet zijn ding, hoewel hij het later wel goed heeft kunnen

Links: Janny als baby, onder Piet op de ambachtschool.

gebruiken. Daarom stapte hij over naar de richting Electro, op de Ambachtschool in Oosterhout. Die opleiding duurde twee jaar.

Werken

Piet ging vervolgens in Breda werken, bij radiozaak Racona in de Ginnikestraat. "Daar heb ik me geïnteresseerd voor het vak radio." Piet volgde een opleiding tot radiomonteur. Na twee jaar, het is ondertussen 1953 en de zwart-wit televisie heeft zijn intrede gedaan in Nederland, gaat Piet werken bij van Boxtel aan de Raadhuisstraat 1 in Breda. "Daar heb ik een opleiding TV-techniker gedaan." "Ik bouwde zelf televisies die ik dan weer verkocht. Met een paar gulden van moeder kocht ik spulletjes bij de dump, onder meer radarschermen om daar een

televisie van samen te stellen. Ik was de tweede van 's Gravenmoer die een televisie bouwde. De eerste was Cees Melsen, ik was de tweede."

Na alweer twee jaar ging Piet op zijn 19^e weer voor een andere baas werken, ditmaal dicht bij huis in Kaatsheuvel, bij Beekmans. Maar hij moest na 1 jaar in dienst, bij de luchtmacht. Na een week tijd werd hij echter teruggehaald om de zieke Beekmans te vervangen. Op zijn 19^e kreeg hij plotseling de leiding over een bedrijf. Toch riep na 6 maanden weer de plicht en kwam Piet terug bij de luchtmacht. Hij was ingedeeld bij een communicatie-eenheid die verantwoordelijk was voor de geheime radio-verbinding tussen Berlijn en Gogch. 12 Steunzenders zorgden in de koude oorlog middels

de gecodeerde lijn voor de verbinding. Piet was gestationeerd in Xanten, "ik zat er gewoon in een hotel met zes Engelsen. Het kon best eng zijn. Soms nam ik namelijk een dienst waar als er een ploeg verhinderd was, en dan moest ik een paar keer per nacht in het pikkedonder door het bos lopen om de radiowagen te gaan inspecteren. Dan kneep ik hem wel."

*De Krayenhoff kazerne in
Schaarsbergen*

"In '57 of '58, ik weet het niet meer precies, kwam ik na twee jaar uit dienst, vervroegd omdat mijn vader ziek was. In dienst heb ik geweldige tijd gehad. Ik heb zelfs de kans gehad om een cursus te gaan volgen voor raketbesturing, maar ik heb dit niet gedaan. Ik koos voor Xanten.

De eigen zaak

Nadat Piet vervroegd uit dienst was gekomen voor zijn zieke vader, ging hij in de zaak van vader werken. Het werd Piet al snel duidelijk dat hij het bedrijf om zou gaan vormen. "Ik heb de taxi van lieverlee geloofd: fietsen er uit, taxi er uit. Ik hield uiteindelijk electro over want dat was mijn vak. Met taxi rijden was niet veel te verdienen. Mijn vader reed nog regelmatig

taxiriten en toen wachtte je nog bij het ziekenhuis. De wachturen leverden bijvoorbeeld slechts f 1,80 op." Toch zette Piet nog geruime tijd het taxibedrijf voort. Hij had een Ford Customline die voor zowel personenvervoer als ziekenvervoer kon worden gebruikt. "We konden dan de achterbank eruit halen en een stalen rek erin schuiven waarop de zieke kon liggen. Eén keer is iemand bij mij in de auto gestorven. Ook zijn er kinderen bij mij in de auto geboren."

Eind jaren '60 veranderde het bedrijf van koers. Toen vader Schep niet meer kon rijden, werd het taxibedrijf overgedaan aan Ser van Raamsdonk en Keske de Bue. De verkoop van televisies werd afgebouwd. Nieuwe televisies en andere elektronica (radio's, platenspelers, radiomeubels)

werden niet meer verkocht, maar daarvoor in de plaats kwam de zakelijke markt. Dit was de periode waarin de elektronica een belangrijke ontwikkeling doormaakte. De buizenradio en -televisie maakte plaats voor de transistor. "Televisie had een vlucht genomen maar op een gegeven moment ben ik er mee gekapt. Die industrie moest ik van de grond af krijgen, daar zat het meeste werk in." Na de televisies begon Janny met de verkoop van lampen, en werd ook gestopt met de benzinepomp. Vandaag de dag springt Janny nog steeds bij als verkoopster in een lampenwinkel in Oosterhout.

Voor de zakelijke markt werd het bedrijf omgevormd naar technisch installatiebedrijf. Zijn

klienten waren onder meer machinefabrieken die actief waren in de papierindustrie.

“Wij werkten voor 3 machinefabrieken, dat was de hoofdmoot, die maakten machines voor de papierindustrie, keukenrollen en zo. Die machines zijn over heel Europa gegaan. Bovendien ben ik in Amerika een fabriek op wezen starten, ten zuiden van Chicago. ” Op het laatst had Piet 8 monteurs in dienst. “we hebben meegemaakt dat we in 4, 5 landen tegelijk zaten. Mijn laatste opdracht was het opstarten van 2

Firma Schep op de Tefado te Dongen.

In de film van Adolfs, 1965, zien we Piet aan het werk.

machines in Pakistan.”

In de Adolfs film uit 1965 (“waar ik aan meebetaald heb”) komt ook de zaak van Piet uitgebreid in beeld. “Als je goed kijkt, ben ik bezig met een klein paneeltje te maken in de werkplaats. Dat is eigenlijk het begin van het industriële gedeelte.”

"De eerste PLC die in Nederland werd verkocht, de S150 van Siemens, werd als allereerste door ons verkocht. Er kwam speciaal een programmeur van Siemens bij ons programmeren. Ik had later drie programmeurs in dienst."

Foto links: v.l.n.r.: een stageloper, Laurens Kuijsters, Dré Heijmans, Frans Heijmans en Cees van Suijlekom

Foto rechts: v.l.n.r. Rietje Prins, moeder Schep, Janny

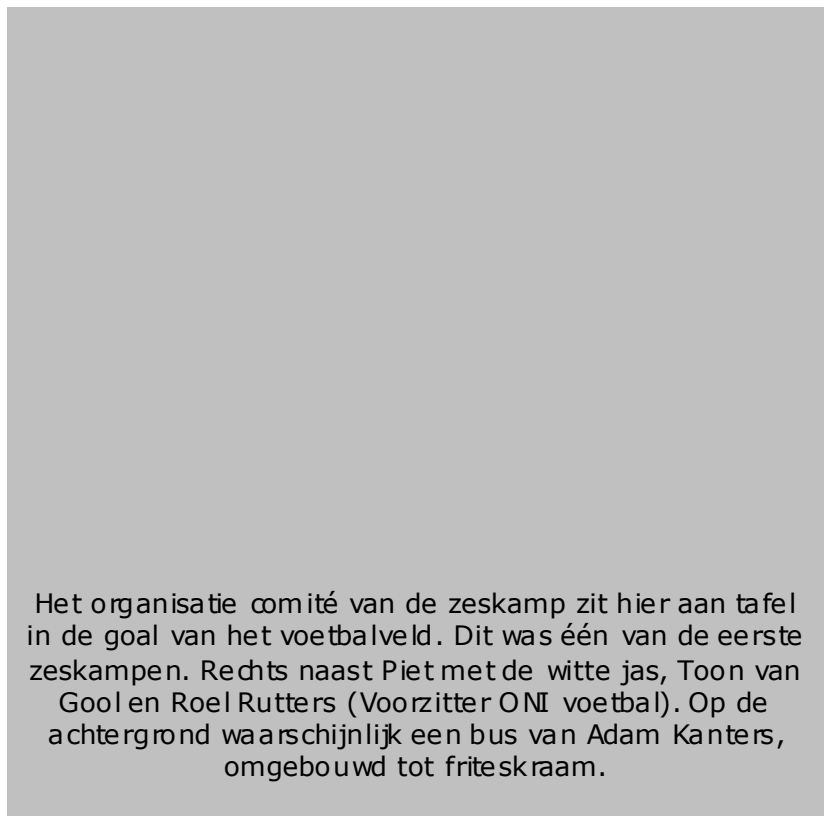
Verenigingen

"Laten we bij het begin beginnen. Ik was veertien jaar en toen heb ik opgericht Bromfietsclub het Pruttelploegske. Je moest veertien zijn om bromfiets te mogen rijden." Piet vertelt dat hij samen met Jo Blom, Jan van Eersel en Jaap Nederveen, allemaal ouder dan hemzelf, diverse sterritten organiseerde voor deze club. Dan komen we op de 'raddraaiers' kwalificatie aan het begin van dit artikel. "Ik heb jaren lang het rad van fortune bemand tijdens diverse bazaars voor veel clubs, onder meer ONI voetbal, kerkkoor van de Vaart. Ik draaide dan aan het rad, wel 22 jaar lang heb ik alle bazaars gedaan. Tijdens een van die bazaars kwam onze Wim mij halen. Mijn vrouw stond op het punt te bevallen van onze dochter."

Piet vertelt over al zijn andere functies. Hij is vice-voorzitter geweest van ONI-voetbal. Piet vertelt over het bouwen van de kantine bij de oude sportvelden aan de Wilhelminalaan. Op de foto staat hij samen met Burgemeester Beukema tijdens de openingsceremonie.

Verder was Piet voorzitter van de Veilig Verkeer Nederland - afdeling 's Gravenmoer, in welke positie hij vele verkeersexamens van de schooljeugd heeft afgenomen. Bij het 75-jarig bestaan van Euterpe had Piet zitting in de feestcommissie, en bij het 700-jarig bestaan van 's Gravenmoer was hij ook betrokken bij de organisatie. "Als er gefeest moest worden dan stond ik wel vooraan natuurlijk."

Met anderen heeft Piet badmintonvereniging 't Wiel opgericht.

Het organisatie comité van de zeskamp zit hier aan tafel in de goal van het voetbalveld. Dit was één van de eerste zeskampen. Rechts naast Piet met de witte jas, Toon van Gool en Roel Rutters (Voorzitter ONI voetbal). Op de achtergrond waarschijnlijk een bus van Adam Kanters, omgebouwd tot friteskraam.

Maar Piet zijn stokpaardje is toch wel de sportdag. Sinds de oprichting in 1966, samen met Hans Montfoort en Wout Dekkers, was hij voorzitter tot aan de laatste sportdag in 1993. In dat laatste jaar heeft dit drietal de sportdag en alles wat daar bij hoorde in goede harmonie overgedragen aan Stichting Sport en Spel.

De opening van de voetbalkantine aan de Wilhelminalaan. Piet in zwart pak in het midden. Volwassenen v.l.n.r.: Roel Rutters, Burgemeester Beukema, Wout Dekkers, Rein Nederveen, Piet, Toon van Gool, Ab de Geus en een fotograaf van de Stem.

“Een sportdag begon om 8 uur met het omroepen. Ik was te horen over het hele dorp en riep de mensen op om te komen.” De dag was in grote lijnen elk jaar het zelfde, er was een goed draaiboek. “We kregen veel steun van de gemeente. De burgemeester gaf de politie opdracht om ons te ondersteunen. Wij stuurden zodoende de politie aan.” De gehele week was van maandag tot zondag ingedeeld. “’s maandags deden we iets gekks in het dorp, één wijk moest iets zots organiseren, bijvoorbeeld polsstokspringen over de Vaart. Op dinsdagavond werd ook zoiets gedaan. Op woensdagavond hadden we theorie (een quiz -red.) voor de jeugd en aansluitend jeugdsauwelen. Wout Dekkers stelde

de vragen samen. Op donderdagavond hadden we quiz en sauwelen voor volwassenen. De vrijdagavond werd ingeruimd voor het optreden in 't Wiel. Na afloop en na het opruimen, was er 's nachts tussen 3 en 6 uur koffie met worstenbrood voor de helpers bij Piet en Janny thuis. Velen gingen de hele nacht door zonder slaap om de volgende ochtend weer te helpen bij de zeskamp op zaterdag.

Men probeerde met de prijsuitreiking vaak iets extra's te doen. Zo werden de prijzen eens uitgereikt door Jantje Koopmans. Ook herinnert Piet zich dat in haar topjaren als schaatster, Ria Visser werd ingehuurd voor de somma van f 550. Ze was zo sportief dat ze de gehele dag aanwezig was, samen met haar toenmalige vriend.

Vanuit de organisatie van de zeskamp, werd ook de sterit op Koninginnedag georganiseerd.

Piet in 1973 aan het stuur van zijn Toyota Celica. “De auto was eerst wit, maar ging roesten. Bij Louwman werd hij toen overgespoten, en ik vond oranje wel een mooie kleur. De aanhangwagen bestaat uit het zeepschot van de sportdag.”

Voor al deze activiteiten, met name de zeskamp, kreeg Piet een bijzondere erkenning: hij

werd namens de gemeente 's Gravenmoer afgevaardigd om samen met Janny de kroning van koningin Beatrix in 1980 bij te wonen.

Piet noemt nog een aantal activiteiten die hij mee organiseerde: schaatswedstrijden aan de Waspikse weg en later op het parkeerterrein bij de sporthal. De intocht van Sinterklaas. Bovendien was hij 10 jaar in het bestuur van de ronde van Dongen én de ronde van Brabant.

Weer in loondienst

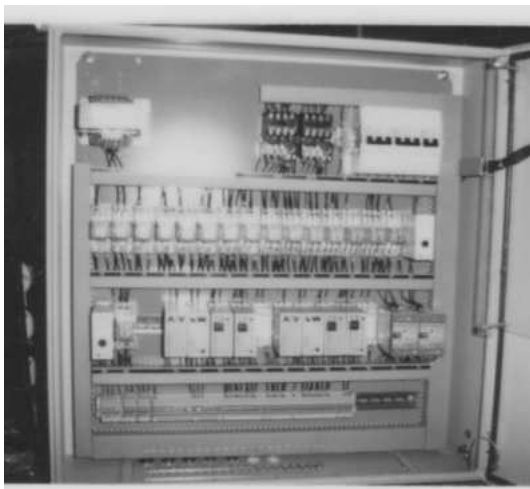
Op zijn 49e stopte Piet met de eigen zaak en ging hij aan de slag bij ingenieursbureau Jacobs in Roosendaal.

Als service engineer reisde hij de hele wereld rond om fabrieken en productielijnen in bedrijf te stellen. Piet bleef hier tot aan zijn 63^e werken, toen hij met vervroegd pensioen ging. "Weer in loondienst werken voelde als een bevrijding."

Piet nam in 1997 zitting, dus vanaf het begin, zitting in de Dorpsraad. Piet heeft dit volgehouden tot 17 mei dit jaar, aangezien hij niet meer woonachtig is in 's Gravenmoer. Piet is echter nog met hart en ziel betrokken bij het reilen en zeilen van ons dorp. "Er moeten snel betaalbare woningen komen in 's Gravenmoer. Daar heb ik in de dorpsraad altijd op gehamerd." En: "'s Gravenmoer is er op vooruitgegaan. Het is veel toegankelijker geworden voor mensen van buitenaf." We vragen Piet waarom hij zoveel bezig was met organiseren. Hij kon zelf niet meedoen met het sporten, maar was wel continu met sport bezig. "Ik heb een drang om te organiseren. Ik wil het de mensen graag naar hun zin maken."

Eén van de eerste marathons van de zeskamp.

Een 'paneeltje'

Het is al laat 's avonds als we vertrekken. We hebben het nog over hun twee kinderen. Dochter Marita, geboren tijdens de genoemde bazar op 28 oktober 1964 woont in Dongen en heeft twee kinderen. Zoon Gerco uit 1962 woont in Tilburg. Ondanks de verhuizing heeft Piet nog vele foto's kunnen opsnorren en die zorgen voor vele herinneringen. We nemen een flinke stapel mee. Tot slot doet Piet ons uitgeleide, laat in de parkeergarage vol trots zijn nieuwe auto zien, en wenst ons een goede terugreis naar 's Gravenmoer.

Tonny Dijck
Wicher Spijkerman

